

Miláček - Zagorová, Hana

Můj miláček je číslo,
anděl s hanbou jedna ruka, lhář,
anarchista, egoista,
prevít, co má pěknou tvář.

Jak ptáček pěkně zpívá,
za zády mi tajně zívá lhář:
podvádí mě, kde jen může,
a pro mně má jen karabáč.

Když sám jde pryč,
zesmutním: chci být s ním,
jemu jak dřív odpouštím
každý hřích, skrývám pláč.

Můj miláček je číslo,
anděl s hanbou jedna ruka, lhář,
anarchista, egoista,
prevít, co má pěknou tvář.

Vztekem číš jednou naplní se,
bouchnu dveřma a buď si zdráv,

jen se dívej, jak užívám léku,
který jsi mi sám předepsal.

Ha.

Cesta pak bude volná
a já budu s každým svolná jít.
Se svým šarmem můžu pány

dnem i nocí v patách mít.

Až obrátí se karty,
já tě pozvu na svou párty k nám,
k první dámě, která mává
i s takovejma, jak jseš sám.

Půjdu pak pryč,
zesmutníš, zatoužíš:
ať jako dřív odpustím
každý hřích, i ten pláč.

Můj miláček je číslo,
anděl s hanbou jedna ruka, lhář,
anarchista, egoista,
prevít, co má pěknou tvář.

Až noc se změní v bílý den,
já řeknu v pravou chvíli: máš
co ti patří, máš co přál sis:
ty sám jsi dneska paroháč.

Máš, co přál sis, máš, co přál sis:
sám jsi dneska paroháč.